

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2139/2018
21.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца „АА“ д.о.о. из ..., чији је пуномоћник Владимир Недељковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милош Николић, адвокат из ..., ради исплате по тужби и утврђења ништавости одредбе уговора по противтужби, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2801/17 од 01.06.2018. године, у седници одржаној 21.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2801/17 од 01.06.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2801/17 од 01.06.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П1 7090/15 од 03.10.2017.године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му исплати 300 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС у моменту уплате и накнади трошкове парничног поступка, а усвојен је противтужбени захтев и утврђено да је ништава одредба члана 25. уговора о раду закљученог између странака 09.10.2015. године у делу који гласи: „уколико запослени не испоштује уговорени отказни рок дужан је платити уговорну казну послодавцу у износу до 300 евра у динарској противвредности према средњем курсу НБС у моменту уплате уговорне казне“. Тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу до 49.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2801/17 од 01.06.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, у којој је предложио да се сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Оцењујући дозвољеност изјављене ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд налази да у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној. Ревизијским наводима се указује на конкретно правно питање, па стога нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса, нити, према околностима конкретног случаја, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе и новог тумачења права, због чега је одлучено као у првом ставу изреке решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници ради исплате по тужби и утврђења ништавости одредбе уговора о раду по противтужби поднета је 25.12.2015. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 300 евра у динарској противвредности.

Како вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић